

DE WERELD IS MIJN DORP
WERKEN VAN **HAMSI** Boubeker

Een tentoonstelling die ons verenigt, die ons dichter bij elkaar brengt

04 - 30 MAART 2016

CHARLIERMUSEUM

meer dan 70 tentoongestelde werken

Vernissage 03 MAART 2016 18u - 20u

PERSDOSSIER

DE WERELD IS MIJN DORP
WERKEN VAN HAMSI Boubeker

Een tentoonstelling die ons verenigt, die ons dichter bij elkaar brengt

04 - 30 MAART 2016
CHARLIERMUSEUM
meer dan 70 tentoongestelde werken

De collectie «De wereld is mijn dorp», zal voor de eerste maal worden voorgesteld in België, uitzonderlijk vervolledigd door een reeks oudere werken die deel uitmaken van de privé-collectie van de kunstenaar, in dit geval acryl op doek, gouacheverf op papier, Chinese inkt op papier, gouacheverf op hout, gouacheverf op kalebas, koude keramiek op borden.

Het Charliermuseum zal de werken van HAMSI Boubeker voorstellen, autodidact en enig in zijn soort geboren te Bejaïa in Algerije, een stadje in Kabylië. Het gaat om verschillende werken, afkomstig uit de collectie De wereld is mijn dorp en uitzonderlijk een reeks oudere werken die deel uitmaken van de privé-collectie van de kunstenaar, geïnspireerd door taferelen uit het dagelijkse Kabyllische leven tijdens zijn kindertijd.

De schilderkunst van HAMSI ijvert voor het behoud van zijn cultuur die in de vergetelheid dreigt te raken en toont het globale beeld van een streek, van een levenswijze, met toevoeging van een dromerige dimensie. Zijn schilderijen zijn een mengeling van geometrische motieven geïnspireerd door de traditie en de realistische en naïeve weergave van personages.

Een onthullende tentoonstelling dus, verrijkt met nieuwe doeken, waarvan de laatste werden gerealiseerd tussen januari en april 2013.

De kunstenaar, een inwoner van Sint-Joost-ten-Node, heeft in 1989 en 1991 reeds tentoongesteld in het Charliermuseum. Tijdens de vernissage op 3 maart zal hij gehuldigd worden als Ereburger.

VOORWOORD

De collectie werd voorgesteld in mei 2010 in Parijs, in het Centre Culturel d'Algérie; in mei 2012 in Algiers in het Paleis van Cultuur Galerie Baya; in juni 2013 in Bejaïa in de tentoonstellingshal van het Regionaal Theater van Bejaïa AB. Bouguermouh; en enkele werken van de collectie in februari 2014 in het Stadhuis van Parijs tijdens de 20ste «Maghreb des Livres».

Met deze vier tentoonstellingen oogstte de collectie door haar originaliteit de erkenning en het enthousiasme van de bezoekers, die haar beschouwen als grandioos, origineel en uitdraagster van universele menselijke waarden.

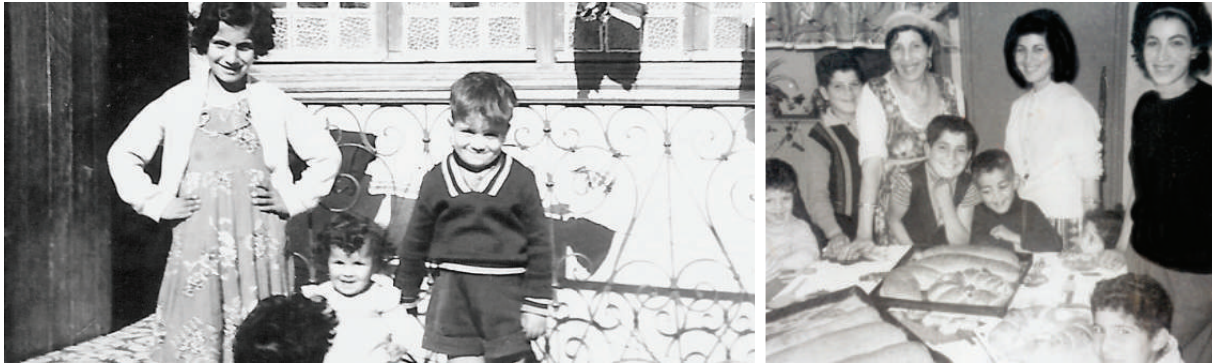
Na het Charliermuseum zal de tentoonstelling «De wereld is mijn dorp» doorreizen naar het Kasteel de Sucey in Frankrijk (9 april tot 30 mei 2016) en naar de Schungfabrik in het Groot Hertogdom Luxemburg. (oktober 2016).

Omslag foto:

Een dag in het dorp (detail)

Acrylverf en Chinese inkt op doek

HET GEDROOMDE KABYLIË VAN HAMSİ BOUBEKER

Jeugdfoto's, fotograaf onbekend

HAMSİ Boubeker werd geboren in Algerije op 22 april 1952 in een stadje in Kabylïë, Bejaïa. Hij groeide tijdens de Algerijnse onafhankelijkheidsoorlog op in een gezin van elf kinderen. Sedert 1979 woont hij in België. In 1990 verkreeg hij de naturalisatie.

Muzikant, zanger, verteller en schilder, HAMSİ Boubeker is een polyvalente kunstenaar en autodidact met een grote reputatie in België en in het buitenland.

Als wereldburger neemt hij actief deel aan projecten voor de vrede: 1988 elpee-boek voor Unicef, 1994 «De Handen van de Hoop» – Vrede door het respect voor culturen in meer dan 82 naties, stichter van de Vereniging voor de vrede Afous, bekroond door Unesco in 2000.

In zijn zonnige en bonte schilderijen laat HAMSİ zijn kinderlijke blik op de wereld rusten en toont ons die zoals hij hem zou willen, steevast badend in de zon, met een schaterlach, bezaaid met vrolijke kleuren, bruisend van leven, in een sfeer van vrede, harmonie en met elkaar delen. HAMSİ Boubeker wil de boodschapper zijn van een Kabylische cultuur, met een mondelinge traditie, die hem nauw aan het hart ligt en waarvan de geweldige rijkdom in de vergetelheid zou zijn geraakt als hij haar niet tot bij ons zou hebben gebracht.

Hij is dol op het leven, oprecht geïnteresseerd door de mensen wiens pad hij kruist, en laat in zijn werken een spoor na van elke ervaring, ontmoeting, herinnering, als om een bewijs te leveren van zijn onvoorwaardelijk vertrouwen in de schoonheid van de wereld en van de mens.

Hoewel hij zich de Westerse cultuur ten volle heeft eigen gemaakt, neemt HAMSİ geen voorbeeld aan de

tendensen en stijlen van de Europese schilderkunst. Trouw blijvend aan zijn culturele afkomst, tracht hij voortdurend aan te sluiten bij het decoratieve en sierlijke werk dat zijn cultuur kenmerkt.

De kunst van HAMSİ is een kunst van de verwondering. Het Charliermuseum nodigt U uit dit universum, rijk aan creativiteit, te komen ontdekken in een thematische tentoonstelling

Een tentoonstelling die ons verenigt, die ons dichter bij elkaar brengt.

Kahina

Gouache en Chinese inkt op papier, fotograaf onbekend

HET CHARLIERMUSEUM

Charliermuseum, voorgevel en ontvangstzaal © Serge Brison

De eigenaar en rijke mecenas Henri Van Cutsem wenste deze plaats te wijden aan de Kunsten.

Om zijn collecties ten volle te waarderen en de collectievorming te bemoedigen gaf hij in 1890 aan de jonge architect Victor Horta opdracht het gebouw te moderniseren. Aldus werden ondermeer twee grote tentoonstellingszalen met glazen koepels gebouwd.

De collectie is rijk en eclectisch: realistische, impressionistische, post-impressionistische schilderijen; beeldhouwwerken en decoratieve voorwerpen zoals antieke meubelen, wandtapijten, klokken, porselein, glas- en zilverwerk.

Een Chinees salon, uniek vanwege de kwaliteit van zijn geheel, verbaast eveneens door zijn exotische weelderigheid.

In 1904, bij zijn overlijden, erft zijn vriend de beeldhouwer Guillaume Charlier het geheel, hij laat het bij zijn dood op zijn beurt over aan de gemeente Sint-Joost-ten-Node met de opdracht er een museum van te maken toegankelijk voor het publiek.

Deze kunstschat, een kostbaar overblijfsel van het dagelijks leven van een herenhuis in de 19de eeuw, stelt vandaag regelmatig concerten voor tijdens de middag, thematische tentoonstellingen of nodigt de bezoeker uit om haar vaste collectie te komen ontdekken.

PRAKTISCHE INFORMATIE

Plaats

Charliermuseum
Kunstlaan 16
1210 Brussel

Om er te geraken
Metro: Madou, Kunst-Wet
Bus: 29, 63

Tentoonstelling van
04 tot 30 maart 2016
Vernissage op 03 maart 2016 18u - 20u

Openingsuren:
maandag tot donderdag: 12u - 17u
vrijdag: 10u - 13u
zaterdag 12 & 19 maart: 14u - 17u

Voor specifieke vragen neemt U best contact op per mail
info@charliermuseum.be of
telefonisch 02 220 28 19.

Contact

Afgevaardigde pers / communicatie
Richard Fornasari
Tel.: 02 220 28 19
Mail: info@charliermuseum.be

Commissaris van de tentoonstelling
Nathalie Jacobs
Tel.: 02 220 28 19
Mail: info@charliermuseum.be

Activiteiten

Museum Night Fever
op 05 maart 2016

Rondleiding onder begeleiding
van de kunstenaar op aanvraag
(enkel in het Frans), week-ends
inbegrepen

Rondleiding voor
individuele bezoekers
Dinsdag 8 maart om 12u30

Rondleidingen voor groepen
na reservatie
Tel.: 02 220 28 19

HET BELANG VAN DEZE TENTOONSTELLING

Het dorp van HAMSI is een gedroomd dorp dat leeft op het ritme van de natuur, solidariteit en magie zijn alomtegenwoordig. In een dorp moet men de andere confronteren, in een stad heerst anonimiteit. HAMSI werkt al 20 jaar dit thema uit.

Jeugdherinneringen en een niet-academische tekenstijl zijn de middelen die hij hierbij hanteert. Hij wil ook getuigen, zijn liefde voor de vrouwen uit zijn kindertijd overbrengen.

Zijn kunst is universeel en refereert naar Breughel en de genreschilderkunst, een andere inspiratiebron. Talrijk zijn de uitbeeldingen van kinderspelen, feesten, artisanale productiewijzen. Het is een manier van samenleven, daarom past het oeuvre in de huiselijke context van het Charliermuseum.

De wereld die HAMSI toont bestaat niet, zoals de taferelen van Breughel niet meer de realiteit zijn, wel voedingsbodem en inspiratiebron.

Dorpen staan overal onder druk: het worden woonkernen, stadjes voorsteden en hoofdsteden multiculturele wereldsteden.

Tradities worden gekoesterd, krijgen een nieuwe invulling of verdwijnen. Dit verstedelijkingsproces voltrekt zich sinds eeuwen van handelskapitalisme, industrialisering en commercialisering en gaat onverminderd voort. Sinds 2007 woont meer dan de helft van de wereldbevolking in steden.

Het thema is dus bijzonder relevant, doet ons nadenken over de samenleving en haar evolutie die ons allen raakt.

BESCHRIJVING VAN ENKELE TENTOONGESTELDE WERKEN

HAMSI Boubeker werd geboren en beleefde zijn kindertijd in de mooiste stad Bejaïa, een voorbeeld van culturele vermenging met Romeinse, Ottomaanse, Arabische, en Franse invloeden. Zijn schilderijen getuigen van deze gemengde cultuur, en ook van een zowel gelukkige als moeilijke kindertijd tijdens de Algerijnse Onafhankelijkheidsoorlog.

Ze zijn tevens en vooral een eerbetoon aan de Kabylische vrouwen die hem de tradities van zijn land hebben doorgegeven.

De kunstenaar is eeuwig kind gebleven in zijn verbeelding. En door zijn creativiteit neemt hij ons mee op reis naar zijn geboorteland Kabylïë, door in diverse vormen taferelen te schilderen uit het dagelijks leven van de Kabylen.

Zijn oeuvre wordt steeds omvangrijker door de diversiteit van de thema's die op zijn doeken worden afgebeeld. De collectie groeide aan met nieuwe werken allemaal op doek gesteld met Chinese

inkt, die voornamelijk dorpstaferelen en dagelijkse werkzaamheden weergeven met de veelzeggende titels: *De grote zoek*, *Een dag in het dorp* (drieluik), *In volle pluk*, *De keuken van de dag* (vierdelig doek), *De grote maaltijd* (geïnspireerd door Breughel), *De vrouwen in de tuin*, *Feestdag* (drieluik)... We kunnen er de liefde in zien van de kunstenaar voor licht en levendige kleuren, voor het spektakel van vrouwen opgetooid met juwelen, voor de beelden van menigten, voor de voortdurende afwisseling tussen het dagelijkse en het feestelijke.

Het is een zeer zorgvuldig werk verrijkt door schitterende kleuren, een onderdompeling in een wereld die ons verenigt en dichterbij elkaar brengt.

Zijn schilderkunst wil universeel zijn door de waarden die ze uitdraagt. Menselijke waarden die aan de basis liggen van iedere traditionele samenleving, pijler van alle beschavingen. Een schilderkunst die zich openstelt naar de wereld. De wereld is zijn dorp... Een dorp dat voor de kunstenaar geen grenzen kent.

Een dag in het dorp

Drieluik bestaande uit 2 elementen van 50 cm x 70 cm en 1 element van 50 cm x 60 cm, acryl en Chinese inkt op doek
© Steven Boxtel

Het dorp is de plaats voor ontmoeting, interactie en sociale samenhang. Ondanks de moeilijkheden van elke dag, voeren deze mannen en vrouwen hun taken uit met vreugde en solidariteit. Verenigd en gehecht door banden die zich onderling vormen, leven ze allen in een dorp waar de terugkerende bekommernissen gemeenschappelijk zijn voor iedereen. Zelfs de fauna en de flora stemmen overeen met deze harmonie die kenmerkend is voor het leven. Dat zijn de verlangens en de verwachtingen van de kunstenaar vandaag: een aarde waar liefde en respect voor de Ander, waar tolerantie en delen om beter samen te leven zouden zegevieren.

Het Kabylische dorp (teddert) bestaat uit verschillende huizen gebouwd in steen, houtbalken en klei.

Wijngaarden, olijf- en vijgenbomen verfraaien de wegen die leiden naar de fontein (thala), naar de moskee (l'djamaa'), naar de verzamelplaats (tajma'th), de politieke en religieuze kern van de wijzen van het dorp.

De dorpeelingen zijn over het algemeen afkomstig uit een grote familie (adhroum) waarbij verschillende gezinnen die dezelfde naam dragen of bloedverwanten zijn, worden gegroepeerd.

Het Kabylische huis (axxam) herbergt een familie die bestaat uit broers en zussen, tantes en nonkels, nichten en neven... Ze zitten allemaal bij elkaar om naar verhalen te luisteren die worden verteld door de grootouders, de belangrijkste personen van het gezin.

Feestdag

Drieluik bestaande uit 3 elementen van 70 cm x 90 cm, acryl en Chinese inkt op doek © Steven Boxel

Het huwelijk is het belangrijkste feest. Het draait er uiteraard allemaal om de bruid tot haar recht te laten komen. De bruid krijgt de koffer die haar persoonlijke spullen bevat voor wanneer zij bij haar echtgenoot intrekt. Ze is aangekleed met de mooiste kleren en juwelen, haar handen en haren zijn gekleurd met henna. Het zijn huwelijken die plaatsvinden met weinig middelen en er is geen bruidsschat. Het huwelijk wordt vaak georganiseerd binnen een zelfde familie, in een zelfde stam, in een zelfde dorp.

Bij het huwelijksfeest, zoals bij veel feesten, hoort een maaltijd met als traditioneel gerecht couscous en de bereiding ervan maakt eveneens deel uit van het feest.

Hier zien we in het midden van het doek de bruid vergezeld van een groep vrouwen, voor de hennaceremonie.

De grote zoek (detail)

Acryl en Chinese inkt op doek, 72 cm x 87 cm © Steven Boxtel

Het onderwerp wordt behandeld in vlakke tinten, van bovenaf gezien zonder basis- noch horizonlijn. Het idee van de dichte mensenmassa wordt gecreëerd door het zeer dicht op elkaar plaatsen van personages die zich onderscheiden van de okerkleurige grond door de gekleurde vlekken van hun djellaba's. Hiervoor gebruikt de schilder de vijf zelfde kleuren: koningsblauw, turquoise, grijs, wit, beige. Om ze nog scherper te doen uitkomen worden alle hoofden van de personages benadrukt door een hoofddekseel, meestal in het rood: een chachia of een strooien hoed.

De compositie is geordend rond een duidelijk afgebakend centrum gevormd door een cirkel van muzikanten, voornamelijk okerkleurig. Rond deze cirkel speelt zich het tafereel af, al slingerend in een gekke cirkel.

We merken op dat het schilderij, wat de kleur betreft, opgedeeld is in drie nagenoeg gelijke horizontale vlakken: in het bovenste derde is de overheersende kleur oker, terwijl in het onderste derde het aantal koningsblauwe (touaregblauw) en turquoise djellaba's overheersend is.

HET SCHILDERIJ – DE STIJL – DE TECHNIEK

HAMSI aan het werk © Nushin Granfar

Het schilderij

Voor hij schildert werd, was Boubeker muzikant en zanger. Hij zong in het Kabylisch en mengde de traditionele en moderne instrumenten in een geheel van klanken met zeer verschillende achtergronden. Deze traditioneel geïnspireerde liederen zijn een herinnering aan de liedjes van de vrouwen uit zijn kindertijd.

Het zijn diezelfde vrouwen die hem ertoe zouden brengen om te beginnen schilderen vanaf 1988. Hamsi Boubeker beslist om de mooie verhalen die zijn grootmoeder hem vertelde op papier te zetten en ze zelf te illustreren. Hierop volgt de publicatie van één van de verhalen van Kabylie bij Casterman en het begin van een schilderscarrière.

Het zijn inderdaad de vrouwen van Kabylie die Hamsi de zin gegeven hebben om te schilderen. Ook al is er geen traditie van schilderen op de schilderesezel in de Kabylische cultuur en bestaat het woord «kunst» niet, toch is de decoratieve schilderkunst alomtegenwoordig. De vrouwen versieren aardewerk met motieven die soms teruggaan tot in prehistorische tijden en die werden overgedragen van moeder op dochter. Deze geometrische en grafische motieven, die we ook terugvinden op de muren van de huizen of op de tapijten, kunnen geloofsovertuigingen uitdrukken, het boze oog weghouden of eenvoudig dienen als communicatiemiddelen tussen hen.

Ook al hebben de vrouwen van Kabylie zo hun cultuur overgedragen door de eeuwen heen, toch dringen de industrialisering, de vervanging van traditionele voorwerpen in terracotta door plastic voorwerpen, de uitstroom uit de dorpen door de jongeren deze voorouderlijke cultuur geleidelijk in de vergetelheid.

Strijden voor het in stand houden van zijn cultuur, laten kennismaken met de kunst van deze Kabylische vrouwen maar vooral al zijn genegenheid en gehechtheid uitdrukken aan de kleuren, aan de vormen van zijn verleden, drijven Hamsi Boubeker ertoe om te schilderen.

Hoewel de schilderkunst van Hamsi Boubeker voornamelijk de Kabylische geest weergeeft, verwijst ze niet naar Kabylische voorwerpen, motieven, tradities op een beschrijvende of encyclopedische manier. Zo verschilt de kledij en de juwelen die de vrouwen dragen soms van de traditionele Kabylische klederdracht of juwelen.

Hamsi Boubeker neemt vrijheden wat deze motieven betreft, en ook al lijkt het detail van fundamenteel belang in zijn gouaches, hij brengt ons het globale idee over van een regio, van een levenswijze. Hij verwijst niet naar boeken, neemt geen nota om ons fotografische beelden te bezorgen maar vertrouwt op zijn herinnering, op de spontaniteit van zijn schilderwerk om ons te ontroeren.

Vier fasen in het creatieproces

Het grote dorp

Acryl en Chinese inkt op doek, 70 cm x 90 cm © Steven Boxtel

Zijn stijl en zijn techniek

Deze zowel naïeve als zeer charmante schilderkunst krijgt vorm bij gratie van de verbeelding van de kunstenaar die geen vooraf bedacht idee heeft van het voltooide werk maar die «zich laat gaan» in zijn verleden, onbegrenst en onbeheerst.

De schilder, die volledig autodidact is, biedt ons een inkijk in zijn kindertijd, laat ons delen in zijn bewondering voor de Kabylische vrouw in een eenvoudige en directe techniek.

Hij tekent eerst met potlood de grote lijnen van de silhouetten, daarover tekent hij met Chinese inkt, vervolgens zet hij alles in kleur (om zo zuinig mogelijk te werken, kleurt hij eerst alle elementen in van een zelfde kleur) en werkt af met Chinese inkt om het grafisch effect te vergroten.

Hij gebruikt acryl- of gouacheverf uit de pot, zonder ze te mengen en brengt ze aan in vlakke kleurtinten zonder reliëf. Het zijn reeksen van kleine kleurvlekken die nu eens een gezicht onthullen, dan weer een stuk fruit of een aardewerken pot. De levendige kleuren – die van de jurken en juwelen in metaal cloisonné versierd met koraal – harmoniëren met elkaar en laten de oppervlakte van het papier tot leven komen.

Sommige compositieschema's worden herhaald, een beetje zoals in Vlaamse taferelen; taferelen die tal van personages bevatten en die zich afspelen

in het zelfde plan binnen het werk. Deze taferelen zijn nochtans van een buitengewone variëteit en bij de vrouwen die druk in de weer zijn met hun werk lachen sommigen, anderen praten, we zien blauwe bomen, geel gras, oranje vogels...

Dit bijna droomachtige universum lijkt paradoxaal wanneer we denken aan de moeilijke leefomstandigheden van de boerinnen van Kabylie.

Nochtans laten de warme kleuren van hun jurken, hun grote lachende ogen, de bomen vol fruit, de overvloedige cactusvijgen ons geloven in een klein aardsparadijs zoals dat enkel bestaat in kinderlijke verbeelding.

HAMSI Boubeker geeft blijk van veel originaliteit in de keuze van zijn dragers. Hoewel hij over het algemeen op papier of op doek schildert, decoreert hij tevens gebruiksvoorwerpen zoals kalebasflessen, spiegels, borden, een beetje op de wijze van de Kabylische pottenbakkers.

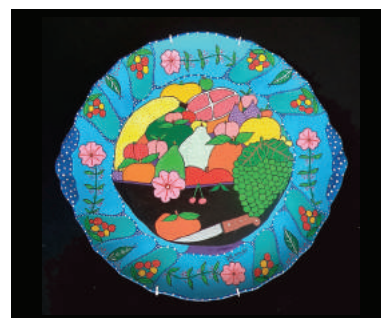
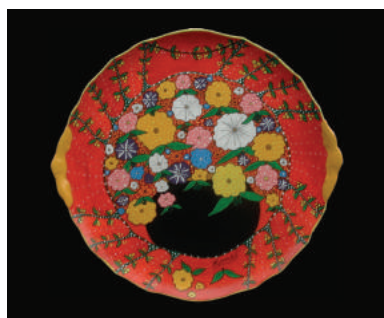
Zijn schilderijen zijn een mengeling van geometrische motieven geïnspireerd door de traditie en de realistische en naïeve weergave van personages.

De personages maken ietwat schematische bewegingen en hun houding is meestal strikt frontaal, maar hun activiteit wordt nauwkeurig beschreven. Spontaniteit vervangt de technische beheersing van een academisch perfect schilderij.

Couscousmaaltijd 's avonds

Ensemble, gouache en Chinese inkt op kalebas en zeef © HAMSİ Boubeker

Eeuwig boeket. De drie huizen. Diverse vruchten.

Koud aangebrachte keramiekverf op bord, diameter 27 cm © HAMSİ Boubeker

MULTIDISCIPLINAIR KUNSTENAAR

HAMSI in metro Lemonnier @ Steven Boxtel

Een monumentaal werk in de metro: «LES MAINS DE L'ESPOIR» (Handen van de hoop)

Om het metrostation Lemonnier in Brussel te versieren, hebben de overheden een beroep gedaan op HAMSI Boubeker, schilder van het beroemde «Les mains de l'espoir». Het station werd ingehuldigd eind 1999.

Tien jaar later, ter gelegenheid van de moderniseringswerken van deze infrastructuur, werden deze tekeningen geplaatst op een nieuwe drager, een geëmailleerde staalplaat. Er werden 213 geïllustreerde modules geïnstalleerd, officieel ingehuldigd in juni 2009. De realisatie van dit decor werd stap voor stap gevolgd door de filmregisseurs Yves Gervais en Stéphanie Meyer, die er een film van hebben gemaakt: «Une empreinte de la vie», geproduceerd door Videocenter Brussel.

Metro Lemonnier

Zoals we weten herbergt het Brussels Gewest sedert verschillende decennia een groot aantal personen van buitenlandse origine, en in het bijzonder van Maghrebijnse afkomst. Het metrostation Lemonnier, onder andere, bevindt zich in een wijk van Brussel-Stad met een zeer multiculturele bevolking. Het is dus een symbolisch belangrijke doorgangplaats, waar dagelijks inwoners van de wijk, scholieren, werknemers, reizigers komende van het internationale Zuidstation elkaar kruisen...

HAMSI in metro Lemonnier @ Steven Boxtel

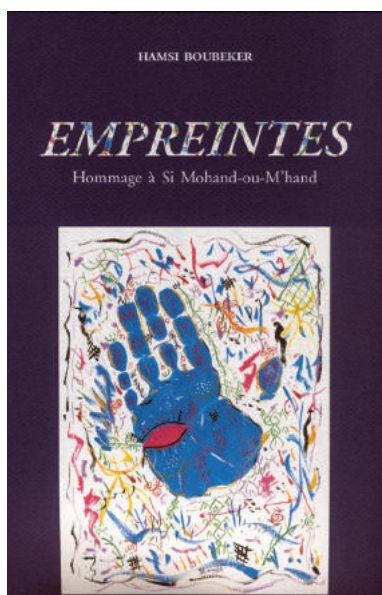
Daarom deden de verantwoordelijken van de metro – in 1998 belast met het kiezen van de kunstenaar die het station zou versieren – een beroep op HAMSI. Hij wist zich perfect te integreren in de Brusselse wereld zonder ook maar iets te verloochenen van zijn Berberse culturele achtergrond. HAMSI besliste om het voorstel te aanvaarden en koos ervoor om te werken op basis van de silhouetten van handen van een veertigtal van zijn vrienden. Deze silhouetten, waarvan ieder dus zijn eigen identiteit en geschiedenis heeft, werden uitvergroot, samengesteld in een dynamische compositie, versierd met motieven geïnspireerd door traditionele Kabylische tatoeages. Ze werden geschilderd op panelen van waterresistent multiplex, samengevoegd in drie grote gehelen van 5 meter hoogte, die werden opgehangen langs de metro-perrons. Daarnaast maakte HAMSI voor de ingang van het station op geëmailleerde staalplaat van 6 meter op 4 een origineel werk in kleur, dat in de vorm van een mozaïek diverse aspecten van het Brusselse leven weergeeft.

Uitgaven

- *Le vieux, l'enfant et la canne*, Casterman, 1988
- *Si tu veux la paix prépare l'enfance*, boekje /45 T ten voordele van Unicef, 1988
- *Contes berbères de Kabylie*, Brussel, EPO, 1991, tweetalig boek-cassette
- *Aïcha, l'ogre et père Inouva*, Brussel, Didier Hatier, 1990
- *Itouma et la forêt trahie*, Parijs, L'Harmattan, Contes des quatre vents, 1993
- *Empreintes*, Kunst- en poëzieboek, als eerbetoon aan Si Mohand-ou-M'hand, groot Kabylisch dichter. Geïllustreerd door Berberse schriftbeelden, Le Flambeau, 1994
- *Réminiscences*, HAMSI Boubeker en Agsous Nadia, Parijs, Marsa Edition, 2012
- *Contes kabyles de mon enfance*, boek/CD in Franse versie, autoproductie Cordon Musical vzw, 2014

Catalogi

- *Les mains de l'espoir, Le pouvoir visuel de la main*, 1999
- *Les mains de l'espoir, Une expérience d'art dans le métro*, 2010
- *La terre est mon village*, tentoonstelling in het Centre Culturel Algérien, Parijs, 2010
- *Paroles tissées*, tentoonstelling in het Huis van Culturen van Sint-Gillis, Brussel

INDIVIDUELE TENTOONSTELLINGEN

1988

- **April**, Brussel, Centre Culturel des immigrés
- **Juni**, Chaumont-Gistoux, Maison de la Laïcité

1989

- **Februari**, Brussel, Charliermuseum
- **Maart**, Brussel, Cultuurhuis van Jette
- **Juni**, Brussel, kunstenaarsatelier
- **September**, Brussel, restaurant Tower Bridge
- **December**, Brussel, Amicale des Algériens

1991

- **April**, Brussel, Charliermuseum
- **Oktober**, Parijs, Centre Culturel Algérie

1992

- **Oktober**, Lasne, Musée d'Art Naïf – Premier Prix International d'Art Naïf

1993

- **April**, Brussel, Centrum L'Oasis
- **Mei**, Londen, galerij Africa Center
- **December**, Parijs, Galerie Librairie l'Harmattan

1994

- **Juni**, Ris Orangis (Fr), Cultureel Centrum

1995

- **November**, Brussel, Vlaams Administratief Centrum

1996

- **Mei**, Mol, Cultureel Centrum
- **Juli**, Straatsburg, Europees Parlement
- **November**, Soignies, Kunstencentrum

1997

- **Januari**, Brussel, Internationaal Centrum
- **Februari**, Emmen (Nederland), Kunstencentrum
- **Maart**, Brussel, Museumzaal te Schaarbeek
- **Maart**, Charleroi, Festival van de maatschappelijke film
- **Oktober**, Charleroi, Maison de la Laïcité

1998

- **Januari**, Brussel, Museum van Spontane Kunst parallel met Atrium van de Franse Gemeenschap
- **Mei**, Antwerpen, "Oud Badhuis"
- **Juni**, Parijs, Centre Culturel Algérie
- **Oktober**, Brussel, Curo-Hall
- **December**, Aiseaux Presles, Cultureel Centrum

1999

- **Januari**, Brussel, Administratief Centrum Heysel
- **April**, Nederland, Museum van Assen
- **Oktober**, Frankrijk, Galerie de l'Écureuil te Romans

2001

- **Februari**, Brussel, Galerie les Chartreux

2002

- **April**, Cultureel Centrum van Schaarbeek

2003

- **Juni**, Parijs, Institut du Monde Arabe (collectief: Illustratoren van verhalenboeken)

2004

- **Maart**, Sevilla (Spanje), Andalusisch Centrum voor Hedendaagse Kunst (collectief: Illustratoren van verhalenboeken)

2008

- **Februari**, Brussel, Maison de la Francité
- **Maart-april**, Parijs, Centre Culturel Algérie
- **November**, Brussel, Europees Parlement
- **November-december**, Brussel, Centre Armillaire van Jette

2010

- **Mei**, Parijs, Centre Culturel Algérie

2011

- **Juni**, Groot Hertogdom Luxemburg, Centre Culturel Schungfabrik de Kayl

2012

- **Januari-februari**, Brussel, Huis van Culturen van Sint-Gillis
- **Mei-juni**, Algerije, Palais de la Culture d'Alger – Galerie Baya

2013

- **Februari**, Brussel, Atelier Groot Eiland
- **September**, Brussel, «EXPO Artworld», Les Caves
- **Mei**, Algerije, Regionaal Theater van Bejaïa

2014

- **Februari**, Parijs, Stadhuis, «20ème Maghreb des Livres».
- **Maart**, Brussel, Art Compagny

2015

- **Juni**, Groot Hertogdom Luxemburg, Schungfabrik de Kayl

DE PERS

Televisiepers

- Canal Algérie «Bonjour d'Algérie»
- JT, chaînes II, III, IV (nationale zenders)
- JT et reportage, News Numydia
- Berbère Télévision (Parijs)
- Midi I

Radiopers

- Radio Soummam (regionale zender)
- Alger Chaîne III (regionale zender)

Geschreven pers

- El Watan
- APS Algérie
- Le Soir van Algerije
- L'Expression
- VGAYET – Art et Culture
(Cultureel magazine van Wilaya)
- DK News
- El Chourouk (Arabische taal)
- Liberté
- Dzeriet Magazine
- El Moujahid
- Kalila (Cultureel magazine – Centre Culturel de Paris)
- Diverse online kranten

U kan de persartikelen en televisieuitzendingen gewijd aan voorbije tentoonstellingen ontdekken op de website:
www.hamsi.be

Bijkomende informatie over het internationaal project
Les mains de l'espoir (De handen van de hoop):
www.mainsespoir.be

ANDERE SCHILDERIJEN

De oogst van één dag

Triptiek gevormd door 3 elementen van 25 cm x 30 cm, acryl en Chinese inkt op doek © Steven Boxtel

De koffiepauze

Acryl en Chinese inkt op doek, 50 cm x 70 cm © Steven Boxtel

Seizoensboeket

Acryl en Chinese inkt op doek, 70 cm x 90 cm © Steven Boxtel